דגל מחנה אפרים — נשא

ובשמות תפקדו את כלי משמרת משאם: יש להעיר בזה השינוי שבכולם לא נאמר זה כ"א בבני מררי וי"ל בזה הטעם לפענ"ד כי הנה ידוע דארון נשא את נושאיו והיינו לגודל האור הרוחני שהיה בו ואף בדבר גשמי לא היו יכולים לסבול לשאת אותו כ"א משום הרוחניות שבו והנה בבני מררי היה המשא שבכול' וע"כ צוה הש"י ובשמות תפקדו את כלי משמרת משאם תפקדו הוא לשון חיבור ויחוד כמו חייב אדם לפקוד והיינו שיחבר אותם אל השמות היינו הרוחניות שבכלי משמרת משאם ועי"ז יוכלו לסבול והבן:

לעבוד עבודת עבודה ועבודת משא צריך להבין זה שאין לו שום ביאור ורש"י ז"ל מתרץ זה ויש בזה לפענ"ד רמז נכון כי ידוע זה כמה בחי' יש בענייני עבודה א' הוא עבודת תפלה כמו שדרשו חז"ל איזהו עבודה שבלב זהו תפלה ואותם המקשטים את השכינה כביכול בקשוטי כלה בתורה שבע"פ ג"כ נקראים בעלי עבודה והעוסקים בסודות התורה הם נקראים ג"כ בעלי עבודה והם מחצדי חקלא וכ"א מאלו פועל צדק נקרא כי כל אלו הם העוסקי' בשכינה כביכול ב"ה באיזה מדה שהם עסוקים בה כי מלכותה בכל משלה ונקראת בכל פעם בשם הפועלת בו ד"מ לפעמים נקראת כלה ולפעמים שדה וכרם ולפעמים נקראת שושנה ודבר זה גלוי לבעלי הדעת בכל מקום ומקום לידע באיזה שם להקרא אותה לייחדה שם וידוע שיש שושבינא דמלכא ושושבינא דמטרוניתא וכשהשכינה נקראת בשם עפר כמו הכל היה מן העפר והכל וכו' אז העבודה ההיא נקראת בשם צמיחות ופירות וע"י מה היא הצמיחה בעפר ע"י מים ורוח ואש כשמתחברים אל העפר כמ"ש כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים והרוה את האר' והולידה והצמיחה ונתן זרע לזורע ולחם לאוכל גם צריך לצמיחת האר' כח המאורות שהם השמש והירח והם כח האש וכח האויר נמצא ע"י שלשתן כשמתחברים אל העפר נעשה מזה הולדה וצמיחה וכמו כן יש ג"כ ברוח וכו' כי הקב"ה וב"ש הוא הנקרא הוי"ה ובו כלול רוח מים ואש ולבאר יותר כי דחילו נקרא סוד אש ורחימו סוד המים ורוח הוא סוד המכריע סוד האמת ובהקבץ שלשתן אל יסוד התחתון הנקרא בשם עפר והיינו השכינה כביכול המוציא הכל מכח אל הפועל מזה נעשה כל ההשפעות וכל ההולדות ברוחניות ובגשמיות וכל דבר מזה נתהווה כמ"ש הכל היה מן העפר והוא שמרמז עבודת עבודה ועבודת משא כי אותיות משא הם אותיות אמ"ש והוא אויר מים אש כנזכר בספר יצירה ועבודת עבודה היינו עבודת העפר שהם מחצדי חקלא בכדי להסיר משם כל מעכבי הצמיחה ונתן זרע לזורע ולחם לאוכל והבן זה: ויש בזה עוד הרבה דברים למשכיל בענין עסק התורה והעבודה ויש בזה כמה דרכים ופתחים למשכיל וה' יראני נפלאות מתורתו הקדושה אמן:

ואיש את קדשיו לו יהיה: י"ל בזה ע"ד רמז ונקדים הפסוק מלאתך ודמעך לא תאחר מלאתך היינו ביכורים שנקראי' ראשית והוא מרמז על המוחין לא תאחר לשון זרות שלא יהיה לאחר וזהו ג"כ את

קדשיו היינו המוחין שנקרא בשם קודש לו יהיה היינו שיראה שיהיו לו לעצמו ולא ח"ו מסור ביד זר והבן:

יברכך ה' וישמרך יאר ה' פניו אליך ויחנך: צריך להבין הא ממילא ידעינן כשיאיר ה' פניו אליו בוודאי יהיה לו חן ומאי שוב הברכה ויחנך וי"ל ע"ד דאיתא באוה"ח ע"פ ויתן ה' את חנו בעיני שר בית הסוהר היינו כי החן שהוא שורה על האדם הוא חסד עליון וקדושה עליונה ויש מי שאינו יכול להבין זה החן ולקבל אותו כי הוא אדרבא ההיפוך מזה וע"כ אמר שם ויתן ה' את חנו בעיני שר בית הסוהר היינו שהוצרך הקב"ה לשרות על שר הנ"ל שיוכל לקבל חנו של יוסף ע"כ ע"ש בצחות לשונו: וזה י"ל ג"כ כאן הפי' שזהו ברכה אחרת ויחנך היינו שיתן ה' חנך בעיני כל ושידעו כולם מן החן שלך וק"ל:

יאר ה' פניו אליך היינו שתהיה השכינה שורה אליך ולא ס"א ת"ו:

עוד ירמוז ע"ד דאית' בזה"ק פרשה יתרו צדיקייא אנפיהון אנפי שכינתא ממש איהי באתכסיא ואינון באתגליא ואינון פנים דילה ממש ע"ש וזה י"ל הרמז יאר ה' השם יאיר לך פניו אליך שיהיה לך פניו כביכול כנ"ל שיהיה אנפך אנפי שכינתא ממש והבן:

וישם לך שלום איתא בכתבים עשו גימ' שלום ע"ד שאמרתי כבר ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך ופי' רש"י כאן הודה לו על הברכות והיינו יהי לך אותיות כל אשר לך כי זהו כלל הברכה שבירך יצחק ליעקב וכן אמר יעקב כי חנני וכו' יש לי כל ע"ש במקומו וזה י"ל ג"כ כאן וישם לך היינו כל: שלים הוא מספר עשו היינו שיודה על הברכות:

עוד ירמוז וישם לך שלום: ע"ד דאיתא בזוה"ק ע"פ כי לחמנו הם וכו' אינון גרמייהו מזמנין לאינון דמשתדלין באורייתא ע"ש: וזה י"ל שמרומז כאן וישם לך שלום הוא מספר עשו היינו שהוא ישים ויזמין לך פרנסתך כנ"ל והבן:

ויהי ביום כלת משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו: י"ל בזה בדרך רמז כי ידוע שעבודת האדם העיקר הוא שיעשה עצמו מרכבה וכסא להשראת השכינה עליו כמ"ש ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם בתוכו לא נאמר אלא בתוכם וזהו ביום כלות משה כלות כמו כלתה נפשי משה הוא בחי' דעת והיינו כשמתאוה מי שהוא בחי' דעת להקים את המשכן היינו לעשות עצמו כסא ומרכבה לשכינה ב"ה וימשחם הוא לשון חכמה כמו שמן משחת קודש וקודש הוא חכמה והיינו ע"י השכל הוא מדבק א"ע בשכל הנעלם שהוא נשמה לנשמות אך שבתחלה השכל הוא מעורב בשטות והבלי' ותאוות חול ובלתי אפשרי לדבק בו לה' כ"א ויקדש אותו היינו לשון קדושין כמו הרי את מקודשת לי שכוונתו הוא לאוסרה על כל העולם כהקדש רק לו בלבד תהיה והוא בחי' אחד וכן נמי ע"י בחי' יראה הוא מקדש ומגביל השכל שלו ומפרשו מכל העניני עולם הזה בלתי לה' לבדו ומדבק את עצמו בתי החיים ואת כל כליו היינו שממילא נעשה מקודש כל האברים שלו והבן: